

תת"ע 10345/10/20 - אמיר ניב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 10345-10-20 מדינת ישראל נ' ניב
תיק חיצוני: 14122121149

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	אמיר ניב
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 23.12.20 (להלן: "**פסק הדין**").

2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר ונגזר עליו קנס בסך 1,100 ₪.

3. ב"כ המבקש טען כי המבקש הגיש בקשה להישפט אשר התקבלה אצל המשיבה. טען כי המבקש לא קיבל כל הודעה על קיום הדין, ולא הומצאה לו הודעה בעניין דבר דואר המיועד לו. טען כי המבקש אינו נמנע מקבלת דבר דואר רשום שדבר קיומו הודע לו. טען כי באישור המסירה סומן אמנם כי פרט הדואר "לא נדרש", אך לא הובאה כל ראיה כי המבקש קיבל לכתובתו הודעה על דואר רשום ולא צוינו באישור פרטי הדואר ועל כן אין לראות בו אישור מסירה כדין. טען כי משבקשת המבקש להישפט התקבלה והוגש כתב אישום, היה על בית המשפט אליו הוגש כתב האישום לשלוח אליו את ההזמנה לדין וזאת בהתאם להוראות החוק, וכי בנסיבות אלה אין למשטרת ישראל סמכות להזמין נאשם לדין. טען כי חומר הראיות כה חסר עד כי הוא כשלעצמו מוכיח כי הפעלת מכשיר מדידת המהירות המשטרתי לא הופעל כיאות ובהתאם לנוהלי אגף התנועה במשטרת ישראל. טען כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין וביקש ליתן לו יומו בבית המשפט.

4. המשיבה לא הגישה תגובה לבקשה.

5. לאחר ששקלתי טענות המבקש וחרף היעדר תגובת המשיבה החלטתי לדחות הבקשה.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של המבקש וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה. יצוין כי באישור המסירה מופיעים תאריך, שם הדוור וחתימתו ובנסיבות אלה אני סבורה כי מדובר במסירה כדין.

8. טענות ב"כ המבקש כי הזימון אינו כדין מאחר שנשלח על ידי משטרת ישראל ולא על ידי בית המשפט, אינן עולות בקנה אחד עם הוראות חוק סדר הדין הפלילי ותקנות סדר הדין הפלילי בעניין זה. יפים לענייננו הדברים כפי שנקבעו ע"י ס. הנשיא כב' השופט קרזבום, בתת"ע (חיפה) 8700-02-18 **תאופיק נ' מדינת ישראל** (27.11.19):

"סעיף 230 לחוק קובע כי מי שהודיע על רצונו להישפט: **"תישלח לו הזמנה למשפט בתוך שנה..."**. אין בסעיף 230 כל קביעה לפיה ההזמנה צריכה להישלח דווקא על ידי בית המשפט. גם מעיון בתקנות (סימן ד' סדרי אישום והמצאת מסמכים) אין ללמוד על כך שהמאשימה אינה רשאית לזמן את הנאשם לדיון. נהפוך הוא, מקריאת התקנות ניתן ללמוד שלמשטרה ניתנו סמכויות בהקשר זה. סעיף 38. (א) לתקנות מתיר לשוטר למסור לאדם הזמנה למשפט בעבירות קלות, למעט בעבירות קנס. סעיף 43 לתקנות קובע כי הזמנה למשפט בעבירות מסוג ברירת משפט תומצא לנאשם לפי טופס 8ב שבתוספת, ואין בסעיף כל הוראה אשר אוסרת על המאשימה לזמן את הנאשם לדיון. סעיף 44ב. לתקנות קובע כי: **"הומצאה הזמנה למשפט לפי סימן זה, יוגש עותק ממנה לבית המשפט שהנאשם הוזמן להתייצב לפניו"**. מלשון הסעיף ברור, כי המחוקק היה ער לעובדה שהזימון לדיון אינו מבוצע על ידי בית המשפט, ובהתאם קבע כי יש להגיש עותק ממנו לבית המשפט. (הדגשות במקור, ר.פ.).

9. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה ממשיות ובמכלול הנסיבות אני סבורה כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש, בשים לב לעברו התעבורתי, אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

10. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

11. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

המבקש ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 2.5.21.

12. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ב' אייר תשפ"א, 14 אפריל 2021, בהעדר
הצדדים.